

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever & eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags donderdags & zaterdag's.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk, 15 centimes.
Aankondigingen, 15 centimes per
drukregel.

TONGEREN, DEN 7 APRIL.

In schuren en stallen.

DE KERKVERVOLGING.

Wij dachten, dat de tijd der kerkvervolging, zooals wij die in de geschiedenis der eerste fransche omwenteling lezen, teenaemaal voorbij was en de dagen der vrijheid voor allen en in alles, eindelijk waren aangebroken: — de tijdingen uit Duitschland en Zwitserland komen integendeel die begoocheling wegmenen.

De vervolging neemt in die twee landen, onder de toejuiching der zoogezegde liberalen van andere landen, meer en meer toe, en wij twifelen er geen oogenblik aan, indien de Bara's nog eens meester werden, zouden zij ons hier onder hetzelfde juk plaatsen, altijd protesteerende voor hunne liefde tot de vrijheid.

Voor hen die nog twifelen, kunnen wij niet beter doen, dan andermant eenige nieuwe feiten aanhalen uit de geschiedenis dezer dagen van het ongelukkige Zwitserland.

Men weet dat dit land der zoogezegde vrijheid, de katholieke priesters, die trouw blijven aan Rome, uit hunne kerken en pastorijen verjaagt, hen zonder hulpmiddelen over de grenzen drijft, de kerken en weerden in beslag neemt, en eene geestelijkheid in de plaats stelt, waarvan de getrouwde Loyson het toonbeeld is: — dit laatste zegt meer dan genoeg.

Voorzeker, er zijn altijd godvergeten priesters geweest, hoe klein het getal, betrekkelijk, dan ook zijn moge; er zijn altijd van die ongelukkigen, die de kap over de haag werpen, omdat de wereld eene grootere aantrekking voor hen heeft dan wel de onthouding, dan wel eene strenge levenswijze.

Eenigen van die rampzaligen verborgen hunnen vroegeren staat, onder deze of gene bediening en deden zich, gelukkig genoeg, voor zich zelf en hunne familie, vergeten. Eilaas, de oproep van het gouvernement van Bern, hetwelk priesters vroeg, om in de plaats van de weggejaagden op te treden, heeft al die ellendigen weer op het toneel doen verschijnen.

Geen wonder, de reiskosten werden hun verhoogd; in het kanton zelve wachtte hen eene vette positie: alle mogelijke vrijheid, en de toelating zelfs van met eene vrouw te huizen, werd hun, natuurlijk, gelaten; daarbij, waar de oprecht katholieke pastoor slechts 1160 fr. trok, legt men de scheurmakers 4000, 5000 en 6000 fr. toe.

Is het wonder dat, zelfs wat uit de gevangenis kwam, naar Bern stoomde, om daar pastoor te gaan spelen? En niettegenstaande de oproep door alle landen opging en men den zak met goudstukken luid deed rammelen, kwamen er nog slechts betrekkelijk weinig, omdat, wij herhalen het, het getal minder groot is dan het liberalisme wil doen gelooven.

De voorkomst van vele dezer ongelukkigen is meer dan verdacht — men weet het wel — en echter willen die menschen hunne zending ernstig opnemen. Geloovigen hebben zij niet, want zij die katholiek zijn, gaan bedrukt heen en zetten geen voet meer in den ontheiligden tempel, en de weinigen die aldaar komen zijn liberalen, die niets gelooven en enkel eene afschuwelijke parodie ondersteunen, om hierdoor nadeel aan de Kerk toe te brengen, en... wel te staan met het gouvernement.

De wezenlijke katholieken verlaten de kerk waar zij van kindsbeen af neêrkielden, en zoeken eene nieuwe schuilplaats voor hunne godsdienst in schuren en stallen. Maar zoo ver gaat de miskenning der vrijheid, dat men hen zelfs dwingen wil naar de kerk der scheurmakers te komen — die kerk, welke door schuimers ontheiligd wordt.

Om hierin te gelukken loopen de spioenen en gendarmen alom rond; de laatste drijvende vreedzame menschen zelfs uit de schuren en stallen waar zij bijeenkomen om te bidden en mocht er soms een priester tusschen die biddende menigte gevonden worden, dan wordt hij, als overtreders der wetten, naar de gevangenis geslept.

Te Delemont hadden de katholieken uit hunne kerk verjaagd, een houten barak opgeslagen, denkende ten minste in deze vrij te zijn; de prefect beweerde dat hunne aanwezigheid te dezer plaatse echter aanleiding gaf tot troebels, en de kerk werd gesloten.

Geene klok mocht nog kleppen en als de gendarmen zondags eene kleine samenschooling in den omtrek der schuurkerk vinden, wordt zij baldadig uiteen gedreven. Hoe vreedzaam de katholiek ook bidde, hoeveel zorg hij drage geen opspraak te verwekken — toch valt de openbare macht hem op het lijf en wordt hij gestoord, altijd omdat men beweert, « dat hij de publieke orde » stoort.

Zou men niet zeggen, dat men in de dagen der fransche Robespierre's leeft toen men ook hier te lande in stallen en op zolders vergaderde; om de H. Mysterien te vieren?

En dit gebeurt in een land dat men « het land der vrijheid » noemen durft, en in eene eeuw, welke men wil voorstellen als die van licht vrijheid en verdraagzaamheid. En dat noemt het hedendaagsch liberale vrijheid!

Vrijheid is, naar ons misschien heel kortzichtig inzien, gansch wat anders. Ieders denkwijze hinderen — dat zou, dunkt ons, beter met den geest van dat woord overeenkomen; maar de vrijheid verbeurd verklaren voor eene gezindheid en dit nadeel eener andere, is willekeur.

L'INDICATEUR BREVETÉ des heures de départ & d'arrivée des convois des chemins de fer belges pour le mois d'Avril 1874, est en vente chez M. COLLÉE. Avec carte. Prix 25 centimes.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Brussel, 5 april:

Uit Pest wordt gemeld, dat de hertog Philip van Saksen-Coburg, die met de oudste dochter van onzen koning, prinses Louisa-Amalia, verloofd is, den rang van majoor bekleedt in het leger der Honveds, en het jonge paar derhalve zonder twijfel zich met ter woon in Hongarië zal vestigen.

Voor de politie te Brussel betalen de inwoners 4 fr. per hoofd. Weldra zal die som tot 5 fr. verhoogd worden, en niettemin klaagt men over haren onvoldoende toestand en wordt niet zonder grond de aanmerking gemaakt, dat menige misdadig gepleegd wordt, zonder dat de plichtige achterhaald worden. Tot dusver is men nog niet op het spoor kunnen komen van den misdadiger of de misdadigers, die in de Weststraat, bij klaarlichten dag, den verschrikkelijk moord op den statie-overste hebben gepleegd, waarvan in ons blad melding is gemaakt.

Men schrijft uit Brussel, 5 april:

Een onzer gebooneerden, een man van zekeren omdornd, zegt een dagblad van Brussel, ging donderdag avond met zijnen stok in de hand naar huis langs eene der weinig bezochte straten van 't Quartier Leopold en ging zoo dicht mogelijk tegen de huizen om zich voor den regen te mijden, die op dit uur in stortvloed neerviel. Zijn stok waarop hij met de rechterhand steunde, ontmoette eensklaps de steenen niet meer; hij ontspante zijne handen en viel in het venster eener kelderkeuken. De man bleef staan en hij vroeg zich af hoe hij weder aan zijnen stok zou geraken zonder de hielden van het huis te storen, als eensklaps het venster openging en eene hand te voorschijn kwam, die een pak uitstak, gewikkeld in eene gazet, terwijl eene doffe stem deze woorden sprak: Spoedig en ga heen, mevrouw wacht! De voorbijganger die juist gebogen zat, om zijnen stok te zoeken, nam het pak dat men omhoog stak en het venster werd eensklaps toegedaan. Hij stond op en deed 't pak open; hij was niet weinig verwonderd er een schoon gebraden kieken in te vinden waaraan niets anders ontbrak dan een vleugeltje. Het was geen kieken, maar zijnen stok die hij zocht en hij bukte zich op nieuw op den persoon terug te roepen die hem het kieken in handen had gestopt. Hij bemerkte door de gordijnen twee vrouwen. De voorbijganger stak zijne hand in den kelder en tastte rond, maar zijn stok was verdwenen. Hij belde aan het huis en de deur werd door een jong meisje geopend. De heer des huizes werd geroepen; de vreemdeling vertelde alles. Goed, zegde de heer, gelief zoo vriendelijk te zijn u met mij aan tafel te zetten, wij zullen lachen.

De onbekende aanvaardde gaarne, des te meer daar het sterk regende. Hij zette zich aan tafel met den heer en mevrouw van het huis en hunne vier kinderen. Men dronk een goed glas wijn en daarna plaatste men het kieken, welk de vreemdeling door het venster ontvangen had, op eenen schotel te midden der tafel. Mijneer belde.

De meid kwam en men gebood haar de keukenmeid te roepen. Deze kwam op hare beurt, niet wetende wat men van haar mocht willen. Zij zag eerst niets tenzij eene uitgenoodigde van wien men haar niet gesproken had. Eensklaps slaakte zij eenen kreet. Zij had het kieken bemerkt. « Gij hebt de saus vergeten zegde mevrouw gerust; maak ons op uw gemak eene goede. » — En breng den stok van mijnheer terug die in het venster der keuken gevallen is, — voegde mijnheer erbij. Men begrijpt hoe de keukenmeid beschaamd stond, en wij hoeven ook niet te zeggen voor wien zij het kieken door het venster had gestoken; wij moeten er ook niet bijvoegen dat zij haar pakje heeft mogen maken.

Er is deze week, bij een bewoner der Heirbaan op St-Gilles bij Gent, een diefstal gepleegd geworden, in omstandigheden die onwillekeurig doen terugdenken aan de droeve tijden van Baekelandt en Jan de Lichte. Donderdag nacht was de vrouw des huizes, met eenen kleinen jongen, die boven sleept, alleen in hare woning. Haar man en haar vader, koopmans in huden, waren voor hunne handelszaken op reis. Er lag in eene kas eene som van drie a vier duizend frank.

Korts na elf uur, braken drie zwartgemaakte en met messen gewapende kerels in de woning, sloten den jongen op den zolder en begaven zich vervolgens naar het bed der ongelukkige vrouw, die zij bij de keel grepen, haar onder doodsbreedrengen het schreeuwen verboden en verplichten de plaats aan te wijzen, waar het geld zich bevond. Na zich van alles meester gemaakt te hebben, verdwenen de schelmen, de vrouw, zooals licht te begrijpen is, meer dood dan levend aan haar droevig lot overlatende.

Het gerecht doet iverige opzoekingen en alles laat verhoppen, dat de booswichten aan hunne welverdiende straf niet zullen ontsnappen.

BUITENLAND.

Duitschland.

MILITARISM.

Indien de militaire wet in Duitschland wordt

aangenomen op den grondslag van art. 1, dan zal bij de verhoogde uitgaaf van 14,200,000 th., ten behoeve van het ministerie van oorlog, nog een bedrag van 2 1/2 miljoen th. moeten gevoegd worden. De te dekken som zal derhalve bedragen 16,700,000 th.

Om dit tekort te dekken, stelt de rijkskanselier voor te bezigen: 1° het saldo van 6,335,000 th. op den dienst der in en uitgaande rechten, zegelbelasting en gemeenschappelijke indirecte belastingen; 2° het bedrag van 1,500,000 th., zijnde de opbrengst van op intrest gestelde rijksmiddelen; beide sommen vormen een totaal van 8,535,000 th. 3° om de overblijvende som te dekken, stelt de rijkskanselier voor het aanwenden van het batig saldo van 290,000 th. op den dienst van 1873 voorhanden en het verhoogen der matrikulaire bijdragen. Thans is de namelijk bijdrage gesteld op 0,419 th. per hoofd, deze zal, volgens het voorstel, worden gebracht op 0,700 th. per hoofd van de bevolking in elken Bondstaat.

Bij het ingediende voorstel is als middel van vergelijking gevoegd, een staat opgemaakt door de militaire commissie. In het deutsche leger op vredesvoet zijn, bij een sterkte van 401,639 manschappen, 19,211 officieren (zonder de officieren van gezondheid); onder deze bevinden zich 290 generaals, 1859 stafofficieren en 5682 kapiteins.

In Frankrijk tellt men op een sterktecijfer op vredesvoet van 435,915 manschappen, niet minder dan 25,753 officieren; onder deze komen voor 544 generaals, 2655 stafofficieren en 7857 kapiteins.

België heeft in vredesstand een leger van 40,854 man; het telt 1280 officieren, onder welke zich bevinden 28 generaals en 291 stafofficieren.

In Oostenrijk is in vredesstand een leger ter sterkte van 265,946 man, met 14,162 officieren; onder deze bevinden zich 434 generaals, 4271 stafofficieren en 5447 kapiteins.

Italië bezit een leger dat op vredesvoet, telt 202,454 man; daarbij dienen 9818 officieren, onder welk aantal zich bevinden 150 generaals, 1056 stafofficieren en 2701 kapiteins.

In Rusland is 't leger sterk 771,002 manschappen op vredesvoet (hier worden uitsluitend geregelde troepen bedoeld); het telt 28,026 officieren, van welke 1064 den rang van generaal bezitten.

In Duitschland komt derhalve 1 officier op 21 man, in Frankrijk op 176 man, in Italië op 20 man en in Rusland 1 op 25 man.

Spanje.

ROND BILBAO.

Men leest in eene carlistische correspondentie: Bilbao zal in onze handen vallen.

Dat is het gezegde, hetwelk dagelijks door de Carlisten herhaald is, zoowel voor als na de vreedse gevechten, welke om het bezit dier stad gestreden worden.

Even als don Carlos, zijn zij vol hoop op den goeden uitslag en putten zij moed in mijne dapperheid.

Den 27 maart heeft don Carlos het front van het slagveld doorlopen. Hij besteege, omringd door zijnen staf, den Monte Penuco, om vandaar de vijandelijke positien gade te slaan, niettegenstaande de houwtiers, welke door de republikeinsche batterij van Monte Junco op hem en zijne omgeving gericht werden.

Des anderendaags bezocht de koning de ambulancen van Ugarta en Santuro, waar hij door de gekwetsten met geestdrift ontvangen werd. Don Carlos kwam zich met eigen oogen overtuigen of er niets aan de gekwetsten ontbrak, die voor zijne zaak gezondheid en leven in de waagschaal gesteld hadden.

Sedert 84 dagen dat Bilbao geblokkeerd is en sedert eene maand dat het bombardement begon, zijn al de bijzonderste gebouwen der stad vernield. Geheele wijken liggen in puin, de inwoners lijden honger en het peerdenvleesch wordt verkocht aan 4,25 fr. het pond.

De overgaaf der stad kan echter niet lang meer uitblijven, want de barrikade van den Tivoli is ingenomen door de Carlisten, waardoor zij meester zijn over eene geheele wijk der stad.

Generaal Olo is niet gedood, maar zijne wonden zijn zeer ernstig.

GEWICHTIGE TIJDINGEN VAN HET OORLOGSTOONEEL.

Uit Bayonne wordt van den 5 april, om 10 ure 45 minuten des morgens, de volgende tijding (Carlistische bron, officieel) verzonden:

« Eene revolutie is te Bilbao uitgeborsten. »
« Groote ontmoediging in het republikeinsch leger. »

« Onze bataillons, bijgestaan door dappere vrijwilligers, toegelopen van alle kanten, en door meer dan 3000 vrouwen, maken nieuwe looppgrachten. »

« Slechts de helft van ons leger is tot heden in den slag geweest. »
« Een onzer gedetacheerde korpsen heeft den tunnel van Reimosa (lijn van Santander naar Madrid) aangerand. »

« Het legerhoofd Santès is met eene sterke atdeeling op weg naar Madrid, overal de gemeenschappen afbrekende. »

« Carlistische kolommen zijn uit Portugal aangekomen. »
« De geestdrift is hier onbeschrijflijk. »

De London Standar heeft onder dato 1 april, de volgende depeche uit San Juan de Luza ontvangen:

De gesloten wapenstilstand tusschen maarschalk Serrano en de Carlisten loopt vandaag ten einde. De republikeinen versterken hunne positien voor San Pedro de Abanto. De Carlisten hebben aanzienlijke versterkingen ontvangen. Generaal Olo is zwaar gekwetst.

Politiek overzicht.

Eene briefwisseling uit Madrid aan den Journal de Genève gezonden, geeft eene geheel onverwachte combinatie op, die in betrekking staat met den oorlog in Spanje.

De briefwisselaar in kwestie kondigt aan, dat de broeder van don Carlos, die naar Frankrijk voor familiezaken gegaan was, in Spanje is teruggekeerd met eenen broeder van zijne vrouw, dona Maria van Braganca, die de rechten van don Miguel van Braganca op den troon van Portugal beweert te vertegenwoordigen.

De tegenwoordigheid van den portugeeschen pretendent zou niet te leggen zijn door deze reden, dat hij hoopt den bijstand van don Carlos te bekomen, in het geval deze zou zegenalen.

Men voegt er bij, dat tusschen Alfons en zijnen schoonbroeder eene overeenkomst zou geteekend zijn, die aan de goedkeuring van don Carlos, als opperhoofd der familie, onderworpen is.

De verschijning op het toneel van den portugeeschen pretendent (voegt er de brief uit Madrid bij), heeft tot gevolg, dat een groot getal vrijwilligers dezer natie alle dagen de ingebeelde grens, die de twee broeders scheidt, overtrekken en de rangen der Carlisten komen vermeerderen.

Dit gezegde blijkt uit het jongste nummer van den Union, van Parijs, waar te zijn. Wij lezen inderdaad in het blad van heden, dat er nieuwe hulpheden voor de Carlisten uit Portugal opgingen en dat het legerhoofd Santès met eene sterke atdeeling naar Madrid oprukt, overal de gemeenschappen onderbrekende. — Hoe armzalig steken tegen deze echte de voortdurende logens af van de « liberale » gazetten, die beweren, dat de Carlisten... wanhopig waren!

Een brief uit Estella, door eenen koningsgezinde aan den Union gezonden, verzekert, dat Bilbao binnen weinige dagen in de handen van Karel VII zijn zal.

Intusschen weet Serrano niet, waar zijn hoofd staat... Hij heeft nu den onlangs met verlof weggezonden vluchtenden generaal Moriones weer in 't leger ontboden, en hem het bevelhebberschap aangeboden, dat Primo de Rivera gehad heeft. Volgens den correspondent van een Engelsch blad zouden de republikeinen reeds 7000 mannen verloren hebben, waaronder nu nog de generaals Zerrero en Trillo. En 't is in dergelijke omstandigheden, dat de Carlisten zouden wanhopen... Maar wie denken de « liberale » telegraafburelen en gazetten met hunne ingebeelde tijdingen te misleiden?

Volgens brieven uit Castro-Urdiales, in datum van den 30 maart, zouden de legerbenden van maarschalk Serrano het grootste deel der helling van Monte-Abante bezetten.

De Carlisten hebben zich op de hoogte in de versterkte plaats, die de kluis omringt, verschanst. Deze ingeslotene plaats is allersterkst; hare verschaningen zijn met spoorwegrails gedekt.

Men meldt uit Pozen aan de Kolnische Zeitung, dat Mgr de aartsbisschop Ledochowski en de kanunnik Vojczowski door het kreitsgericht veroordeeld zijn: de eerste tot eene boete van 1000 thaler, en de tweede tot eene boete van 200 thaler, of zes maanden gevangenis. Zooals men weet, waren die vervolgingen ingespannen omdat Mgr Ledochowski van zijn recht van aartsbisschop had gebruik gemaakt tot het benoemen van priesters.

De Volkszeitung meldt daarenhoven, dat het Pruisisch gouvernement eene som van 450 thaler op de jaarwedde van den bisschop van Munster heeft in beslag genomen.

Zooals men weet is de derde bisschop naar de gevangenis van M. von Bismark geslept! Mgr van Posen zit reeds achter de tralies; Mgr van Trier is gevangen; Mgr de aartsbisschop van Keulen werd naar den kerker geslept — en morgen waarschijnlijk, zal de beurt zijn aan Mgr van Paderborn en Mgr van Munster. Na de prelaten, zal men de minderen aanvatten; doch dewijl men, om deze allemaal te bergen, gevangenis zou moeten bij bouwen, zal men doen zooals in Zwitserland en hen over de grenzen drijven. En als M. von Bismark de gevangenis zal hebben opgekropt, en de geestelijken over de grenzen zal hebben gedreven — zal hij dan het katholicism hebben overwonnen? Evenmin als hij het licht der zon beletten kan.